

[Kirsten Jacobsen]

Tidligere sagde fru Merethe Due Jensen, at denne regering var den mest erhvervsvenlige regering. Det forslag her, som går ud på at konfiskere opsparing fra erhvervsdrivende, taler jo for sig selv, men regeringen vil jo gerne virke erhvervsvenlig udadtil, og man har da også lavet et helt nyt ministerium og har en minister for erhvervspolitisk samordning. Den pågældende minister viser sig ofte i tv og skriver uendelig mange breve – også til Folketingets Erhvervsudvalg – men det er dog mærkeligt, at hver eneste gang der bliver behandlet erhvervslove her i salen, er den pågældende minister ikke til stede. Det synes jeg er for dårligt.

Dernæst synes jeg også, at det på nuværende tidspunkt er nødvendigt at sige, at den tilbagevirkende kraft, som findes i både ejendomsavancebeskatningsforslaget og i forslaget om beskatning af goodwill – hvor argumenterne stort set er de samme, bortset fra at der er meget mere teknisk udplyndren i lovforslag nr. L 295 – gør det til et rigtig dårligt forslag rent juridisk. Hvis man sendte det ud til revisorer eller andre, som skal arbejde med det i praksis, ville man få fra 0 til 3 i karakter, bare for udformningen af det.

Imellem anden og tredje behandling vil Fremskridtspartiet sørge for, at der bliver stillet forslag om, at ikrafttrædelsesdatoen ændres, så loven i hvert fald ikke får virkning, før den er vedtaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Når jeg har bedt om ordet ved denne lejlighed, er det faktisk for at rette nogle spørgsmål til andre af regeringens medlemmer, som ikke er til stede her i dag. I det hele taget må man jo sige, at skattereformen tilsyneladende ikke er noget, der påkalder sig særlig stor opmærksomhed, hverken blandt regeringens medlemmer eller medlemmerne i den socialdemokratiske gruppe; men lad det nu ligge.

For det første vil jeg sige, at der er grund til at komplimentere regeringen for dens konsekvente holdning. Man gør, hvad man kan, for at forhindre opsparing her i landet – det kan man se af de mange forslag, som meget konsekvent rammer alt, hvad der har med opsparing at gøre: Boligopsparing, uddannelsesopsparing, pensionsopsparing, ejendomsopsparing osv., hvorimod fondsaktierne selvfølgelig ikke skal rammes.

Men denne konsekvente holdning giver sig ikke rigtig udslag på alle områder. Når det f.eks. drejer sig om konsekvens i regeringens egen politik i forhold til, hvad man tidligere har foretaget sig, og i forhold til det, man gør nu, vil jeg godt give et eksempel. Den 11. marts i år vedtog Folketinget et forslag om motiveret dagsorden – oven i købet enstemmigt, også med regeringens stemmer – der drejede sig om at stimulere udviklingen i landområderne. Efter en meget lang debat, hvor statsministeren gav mange, mange positive signaler om, at nu er det vigtigt at få gang i udviklingen i landområderne, vedtog Folketinget denne dagsorden.

Men hvad er det så, vi oplever nu? Nu oplever vi, at regeringen på en lang række områder forhindrer en sådan udvikling. Jeg gør opmærksom på, at der er 200.000 tomme stuehuse i øjeblikket i landområderne, og jeg gør opmærksom på, at en meget stor del af de 140.000 elopvarmede boliger her i landet ligger i landområderne og også bliver ramt af det her. Jeg gør opmærksom på, at 40 pct. af de mennesker, der bor i landområderne, dagligt er afhængige af at have egen bil, og så kommer man med dette forslag, som gør det langt mindre attraktivt for folk i byområderne at bosætte sig i landområderne.

Jeg synes nok, man må sige, at her mangler man konsekvens i regeringens politik, og jeg vil gerne spørge, hvordan Det Radikale Venstre, CD og Kristeligt Folkeparti kan være med til en sådan politik, der er direkte i modstrid med den dagsorden, som disse partier vedtog den 11. marts sammen med Socialdemokratiet. Og hvordan vil Socialdemokratiet og regeringen leve op til det pålæg, som Socialdemokratiet og regeringen gav sig selv med den dagsorden, hvor der står, at man senest den 1. oktober skal komme med en række initiativer til fremme af udviklingen i landområderne. Nu ved vi, at man har spændt ben for mange af dem, der har langt til arbejde og har store transportudgifter, for mange af dem, der har elopvarmede huse, og for mange af dem, som har ønsket at købe ejendomme, men som nu bliver dårligere stillet, osv. Her rammer man fundamentalt og meget centralt netop det, der er det helt afgørende for udviklingen i vores landdistrikter, hvor der faktisk bor en femtedel af Danmarks befolkning.